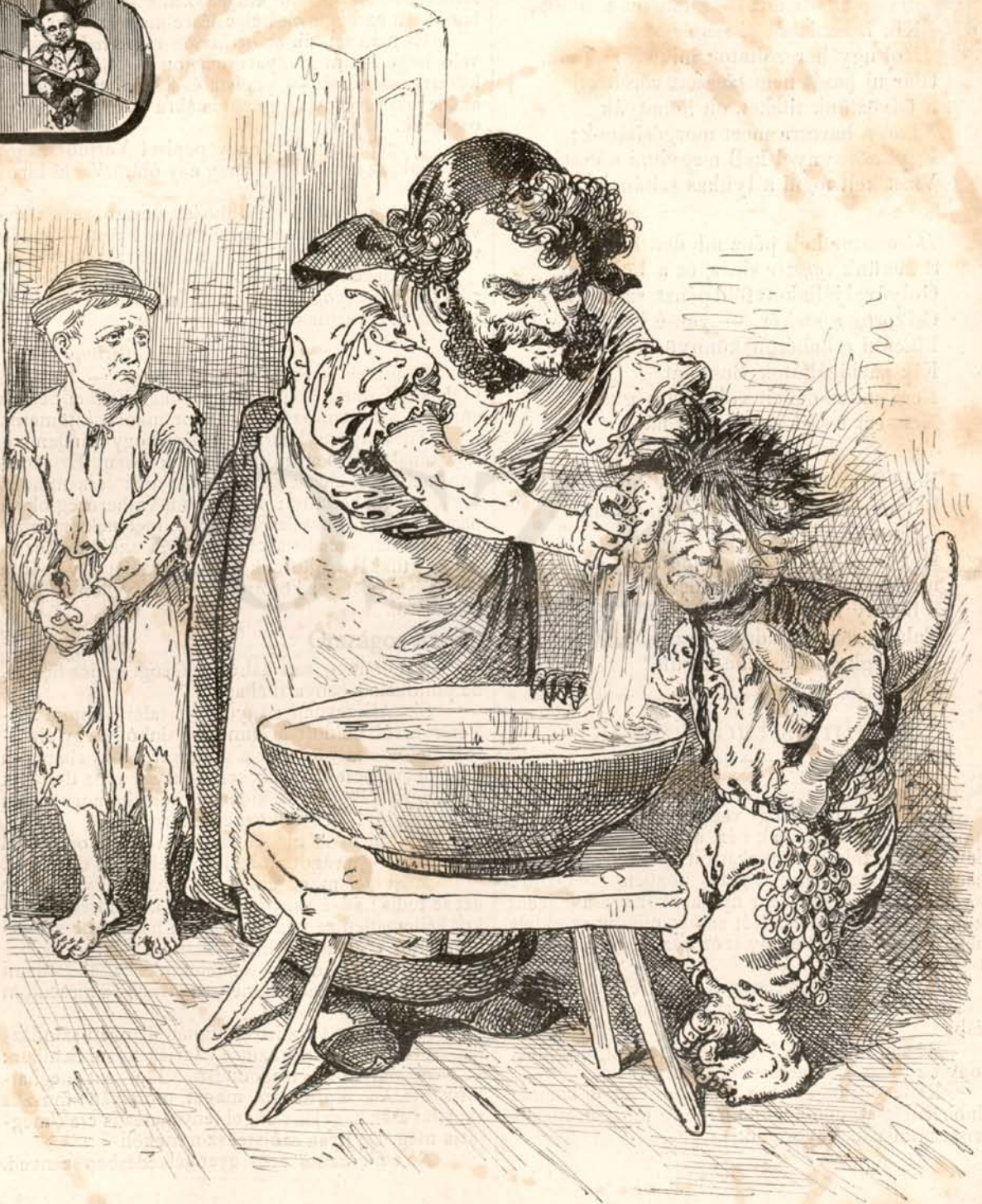

BORSSZEM JANKÓ

A jó mostoha.

Kettős üdvözllet.

ETTÖT üdvözlünk! — Titeket ti hősök,
Kik Boszniából visszatértetek;
Hol ugy harciztatok miként az ősök,
(Bár uj hazát nem szerzett véretek!)
S üdvözlünk titeket, oh honatyák,
Kiket a harcra most mozgósítanak;
Egy szörnnyel kell megvívni a csatát, —
Vizet kell fogni a lyukas szítának!

Háromszor kell pénz minden háborúhoz,
S nekünk egyszer sincs, ez a bökkenő.
Golyóval jóllakott föld pénzt szomjúhoz, —
Csikorog a szekér, — van-é kenő?
Pihenni a babéron könnyű néktek,
Kik pacificáltatok Boszniát!
Nem státus-deficit volt ellenségtek:
Most ezt tessék pacificálni hát!

Boldog katonák, — szegény honatyák!
Bár mindkettőnek mandátuma van.
Amannak Európa adta át,
Hogy rendet hozzon, s mondá: *hogyan?*
Ez a néptől kapott mandátumot,
S bizony nem tudja mit tegyen vele.
Talán örömmel adná vissza sok,
Ha megkapná a mibe kerüle!

Bizalmas tudósítások.

Bécs, oct. 16.

SEZEGÉNY Auersperg! A gráci »Tagespost« leplezése óta odáig van. Rögeszméje, hogy mindenkit journalistának néz, aki meg akarja interviewolni s közhírré tenni akármit beszél. Ki se nyitja már a száját, legfőlebb jajgatás közben. — Ököltre szoritja kezét, s ezt sem nyitja ki, ha csak szent szönyeget nem himez. Két ember mindig az oldala mellett van, hogy ha egy szót kiszalasztani találna, rögtön elcsipjék.

Egy barátja figyelmezteté, ne féljen annyira, hiszen ha sokat beszél is, ritkán mond valamit — hiába!

Büskomorságtól féltik s szerzesét suttoják, hogy be fog állani karthausi barátok.

Ki lesz utódja, nem bizonyos. Az uj kabinet elnökéről csak annyit tudni, hogy most pretizálja programjának egyes pontjait.

* * *

Zágráb, oct. 16.

A »fehér lap« horvátainknak már csak fehér lappálla. Olyan felirat: kanyarítottak rá, hogy Zvonimir háromszor eltrüszszentette magát sirjában, amit az augurok helyeslésre magyaráznak.

Ez nem tetszik az orthodox varjaknak. Tudni való hogy amint Magyarországon a varjak két felekezetre oszlanak — pápista és kálvinista varjakra: az idevaló varjak viszont pápistákra és orthodoxokra oszlanak.

A pápisták egy nagy pápista Varjúországot kívánnak, az orthodoxok meg egy óhitű Varjú birodalmat.

Most ez utóbbiak dühöseik amazokra s noha varju varjunak szemét nem szokta kiásni — máris veszélyben forog a világ, t. i. a két párt szemevilága.

Mindezen villongások közt csak a djakovári pásztor mosolyog magában csöndesen és legetteti tovább az ő varjuhait.

* * *

Berlin, oct. 16.

Bismarck száraz munkát végez — listákkal foglalkozik; már hogy socialistákkal. Ezeket nem is annyira kitölteni szeretné, mint inkább kitömetni.

Törvényjavaslatának célja, hogy minden socialistának meg legyen tiltva gondolkozni. Ez azonban nehezen elérhető, ha csak nem lesz minden socialista tökkeltűtött; mi végre a vasherczeg olyan passust kíván a javaslatba toldani, melynek értelmében minden socialista-csecsemőnek születésekor a feje egy tökkel megüttetik. Noha tárczáját egy spárga segélyével e tökhöz kötötte, kétséges, vajon el fog-e fogadtatni.

* * *

Kabul, oct. 16.

Kábul meg van kábulva. Geographice hel es, de politikailag sanyaru állapot.

Sir Ali tegnap nagyon be talált kapni a Sz.-Pétervárról küldött argumentopsinból s egy elkötött ángolna megfeküdté a gyomrát. Hogy állapotán javítson, tanácsolták neki, szíjjon el egy pipa dohányt a béke pipájából — de kiderült, hogy komornyikja a béke pipáját takarítás közben eltörte.

Különben is Sir Alinak — mióta az oroszszal czimborál — a vágott dohányja tökéletesen elfogyott.

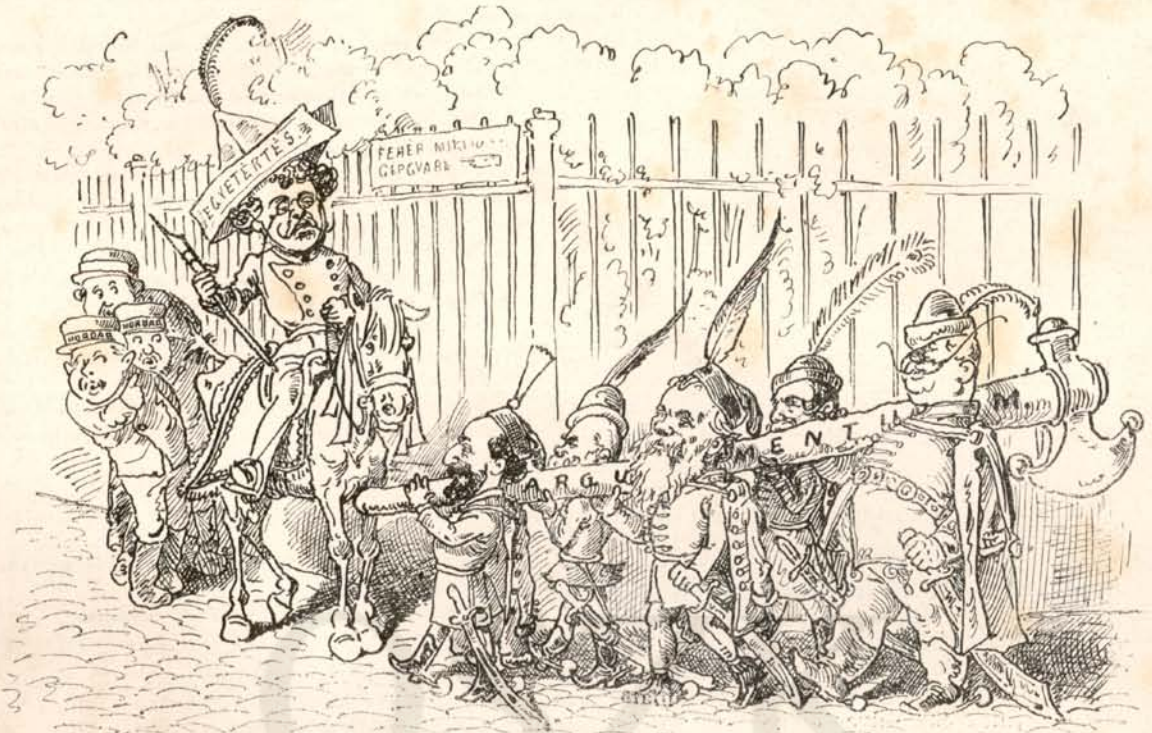
Most a jámbor emir oly zavarban van, hogy azt se tudja: fiú-é vagy leány, ami különösen olyankor kellemetlen rá nézve, mikor a háremébe visszavonul, hol 300 feleség interpellációja vár reá.

Zavarából derék fejdelmünket csak valami csoda szabadithatná ki, mely valóságos emiraculum volna.

Még egyet! Az itteni afghán nemzeti színházban orosz komédiások színre akarják hozni Schiller: »Cabule und Liebe« tragédiáját. Mikor ezt meghalotta Sir Ali, elordította magát, mondván: muszka szoritás csak hagyján; angol fenyegetés is csak megjárja még. De ilyen szójátékszin megöli.

Az emir azóta erős gyengelkedésben szenved.

AZ ORSZÁGGYÜLÉS MEGNYITÁSÁRA

kevélyen indul meg a kérelhetetlenk táborá, élén Hefly Ignácczal, Vérhasovay genrális szeme alatt, midőn egyszerre —

— — váratlan hordárok tűntek föl a láthatáron s csúfosan megbomlott a szép rend.

Suttyomberky Dárius

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

Nem messze van Budapest,
Oda megyünk egyenest!

Márkus Pista és Baross Gábor már berukkoltak, Pulszky Guszti meg most állítja helyre az összeköttetést Szerajevo és a Lloyd-épület közt.

Egyik se lett rokkant. Még csak náthás sem. Egyedül a Guszti gyerek szenvedett acut vitézségen.

A helyzet még most sem változott, Izis — azaz hogy Krizis fátyola még nem hullott le. Jézus, mi lehet alatta! . . . Én nem lebbengetem. Hisz ugy is elég korán csap meg a szele.

Pardon! Majd elfelejtettem Budapest városa képviselőtestületét. Elvégezte a mi dolgunkat. Minden fölösleges kihallgatás nélkül rögtönbiróságilag elmarasztalta Andrásyt Tiszástul. Hogy fogja kivégezni? Csemeguillotinnal?

Már most mi akár össze sem ülnénk. Oszlassuk fel magunkat. Én az első ülésben mindjárt megteszem ezt az indítványt. Töröltessék el az a költséges alkotmány. Adassék át competentiája Budapest fővárosának. Vagy még egyszerűbben: végezze el az ország dolgát a Sas-clubb.

Wahrmann csak legény a talpán. Szeme közé mondta választóinak, hogy nem bírják bizalmát.

Milyen emberek! Milyen idők!

Az lesz a skandalum, ha Simonyi Ernőék nem fognak botrányt csinálni a házban. Pedig erősen készülnek rá.

Jaj, csak lármáznának! Egy nem beszélő Simonyi — iszonyu! Egy szótalán Csanyágyi — borzasztó! Egy hallgató Omási — rémitő! Egy néma Helfy — rettetes!

Mehetnékem van szörnyen.

Pakolj Pista!

Cyclopedia.

Bizalom — néha így kell kiejteni: »biz a lom!«
Boldog — az, ki könnyen lemorzsolja az élet kukoricáját.

Bukovina — új aequisitio ráadásul Bosnia mellé. Így írják: »Bukó Vienna.«

Deficit — külföldi palánta; bécsi szerb tövis.

Fotografus — n a p-lópó.

Gyógyszerész — mint minden szakács, ez sem szereti a maga főztjét.

»*Hasmester*« — virágszál egy német kertész hortográfiájából az üllői uton, mondván ő: »pöveben tutosít a Hasmester.«

Kiadó — az, ki nem szeret kiadni, hanem bevenni.

Korcsma — Bachus lakása, melyet a vizár előntött.

Lélek — emberben az, ami gőzhajóban a gőz.

Öröklét — a töröklét megrövidítése, minthogy a törökök létele mekuritandónak ítéltetett.

Pápa — egyszer hosszabb volt: feje az égben, lába a földön. Ma néha tótágast áll, de lába nem ér föl a mennyországba.

Püspök — egy pökhendi buszár gazdája.

Putri — menhely azoknak, kiket megbuktatott a lutri.

Ráncz — ruhán báj, arcon baj.

Szép-nem — azon egyetlen szó, melyet gyakran megfordítva kell olvasni.

Sívásó — sírás nélkül ásó.

Szabadság — a jog ikertestvére; nevezetesen arról, hogy mindig czivakodnak, pedig egymás nélkül nem tudnak megélni.

Szemtelenég — a szemesség legfőbb foka.

»*Szopour*« — Zimmerherr, kít a Lövész utcában keresnek.

Szüz — az, ki még nem tudja, mi különbség van a baraczk és a spárpa közt.

»*Tajarulás*« — új üzlet a Váci utcában.

KATHEDRAI BÖLCSESSÉGEK

Xerxesnek 300-nál több felesége, de csak 2—3 anyja volt, ami apjának Dáriusnak mértékletességét a legvilágosabban mutatja.

*

Izsák akkor született, mikor Sára még csak gondolni sem mert volna már, hogy Ábrahámnak még valaha gyermeke lesz.

*

Izsák csak a fölládoztatása utáni napot megelőző napon tudta meg, hogy apja őt a megelőző napon föl akarta áldozni.

*

Istennek szükségképpen kell lennie, mert ha isten nem volna, nem volnának egyszersmind istentagadók is.

*

Az agy oly anyag, mely az ember által arra kényszerítettik, hogy szabad-akaratból cselekedjék.

*

Hogy a bibliát kik irták, nem lehet tudni, mert az emberek abban az időben írni még nem tudtak.

*

Az örökkévalóságot egy kigyóval jelképezik, melynek farka, a helyéből megindulva, saját szájába tér vissza.

BAKA-LEVÉL.

Breस्कán, október 16-ikán.

Szerelmes bátyám!
Vitéz testvérem!

Egy éldes anyátul lettünk egy éldes emőn nevedtünk, mégis egymástul most de messzi kerekedtünk.

Jól esőt neköm a ke levele, mégis megfájdította az első kebelemet, mér hogy nem egy földi talajon fekszünk emmás mellett, hogy azután ha az katonahalál kirándítja alullunk az köpönyeget, emmás mellé kerfünénk az földbe.

Jaj, de búsan kezdtem, szivem bátyám! De hát erőt veszen rajtam az bánat, hogy el köllött vánunk emmás-tul — a Julisnak túllem, neköm a Julistul, akit egy fehérvári peczerájosnál hattam el szakácsnének. Soha nem tudom felejteti az hozzám való búséges szerelmit; mer aki cigárét felejtett el bezárni a gazdája, aki bormaradékot öntött öszvel, meg aki tej ki nem futott, bélles oda nem kapott, bárányszegy parázsra sütt: abbul mind kijutott neköm a magam porziója. Hát még a jó szüve, aki szerelemmel volt kispékőve. Az ű dobogó kebele, ropogós pogácsa-csolkjaival!.. Mind ezek a visz-

sza emlékezések ugy moglógerozzák a szüvem bátyáit, hogy kigyugnám mán az fehér zászlót, ha keszkenő korába el nem hagytam volna.

Már inned-onnad huszonötösör ánrétoltatta az legfősőbb óbester az csellag-regementjít, a nap meg épp annyiszor silbakolt az magas mennyország fő kapuja előtt, a miolta haza üzenhettem éldes apáméknek. Hej tudom, sirtak az öregek bánattjukba, örömükbe, mikor híret vették az kelmed vitézséginek, hogy elhallatszott az

magyar baka dicsőssége az egész világra, azon tunnad is még egy pár faluba. Mér, hogy mink az panganétunk hőgyit nem használhattuk pennának, se jaz eleven bosnyákat kalamárisnak, hogy mink is írhattunk vóna bele vagy tiz bötüt az bravúrság könyvibe! Az igaz, hogy lófsrittnél is hamarabb futamadott széllyel a keteek jelős katona voltának a hire.

Csak fura mócsing az ott a vitéz vaffenrákja alatt! Nem híjjába ekpleczérozta azt neköm egy frajbillagos, aki czibil korába doktorságot tanuló orvos-bujtár, hogy két fészke vagyon a szivnek. Az egyikbe fehér galamb ül, aki sajnálja az vérhullajtást, a másikba meg varnyu ül, akinek kár az öröme.

Mikor estendet széllyel vetem az pantallérom, oszt ráheveredek: mindenféle gondulatok defeléroznak el mellettem. Eszembe tolakodik, hogy ippeg most ienkor rukkol bé odahaza az uj katona, meg az uj bor; szedik a regrutárul is, meg a szöllötökérül is az barna meg a szölke fürtöket.

Beszéllik, hogy az idén annyi lett az bor, mintha az magyarok istene borban akarná vissza adni aztat a sok magyar vért, akit oan búven hullajtottak ketek.

Mán allató vagyok, hogy az én mostani kedvem meg nem ér egy kilőtt patrony; pedig máskor, ha éldes szüleimre, Julisomra, kelmedre gondútam, mingyár haptákba állott az jó kedvem. De máma akarmerre adjak neki derekciót: se rekczum, se linkcum, csak ott marad az lelkem fenekin maródi állapotba, mer hejh! az ármádia lombos fájárul sok zöd level pörgött a tívibe avarnak, . . . meg aki felmaradt, az elsárgult.

Főnizek hát ahhol az kegyes uristenhöl, lucskos szemvel késérem az vándorló madarak czúgiát és aztat kévánom: bár minnyájunkat eleresztenének. Utmutató nekül is haza találánk mink, akar az gólyamadár.

Csak kelmed is ne sajnálja éldes szülejinktől az levelet; hadd teljék bennünk az ő keserves örömük.

Istentül jó egészséget rózsalugast, bikességet.

Stefán Kovács.
gemáneros.

Ártatlan beszélgetés.

Kurta. Nagy zajt ütnek a kis Pulszky hőstettével Boszniában. Mintha nem vitt volna véghez nagyobb stratégiai műveletet Nógrádban!

Fejes. Hát ott mit cselekedett?

Kurta. 500 választót — egymaga kerített be.

A HARCZTÉRREŐL —

Bosznia téreiről diadalmasan ér a hazába
Hadtestfűző Gusztival és káplári Barossal:
Márkus, a Pista; kivíva a harcztot — — —

MUNICIPALIA.

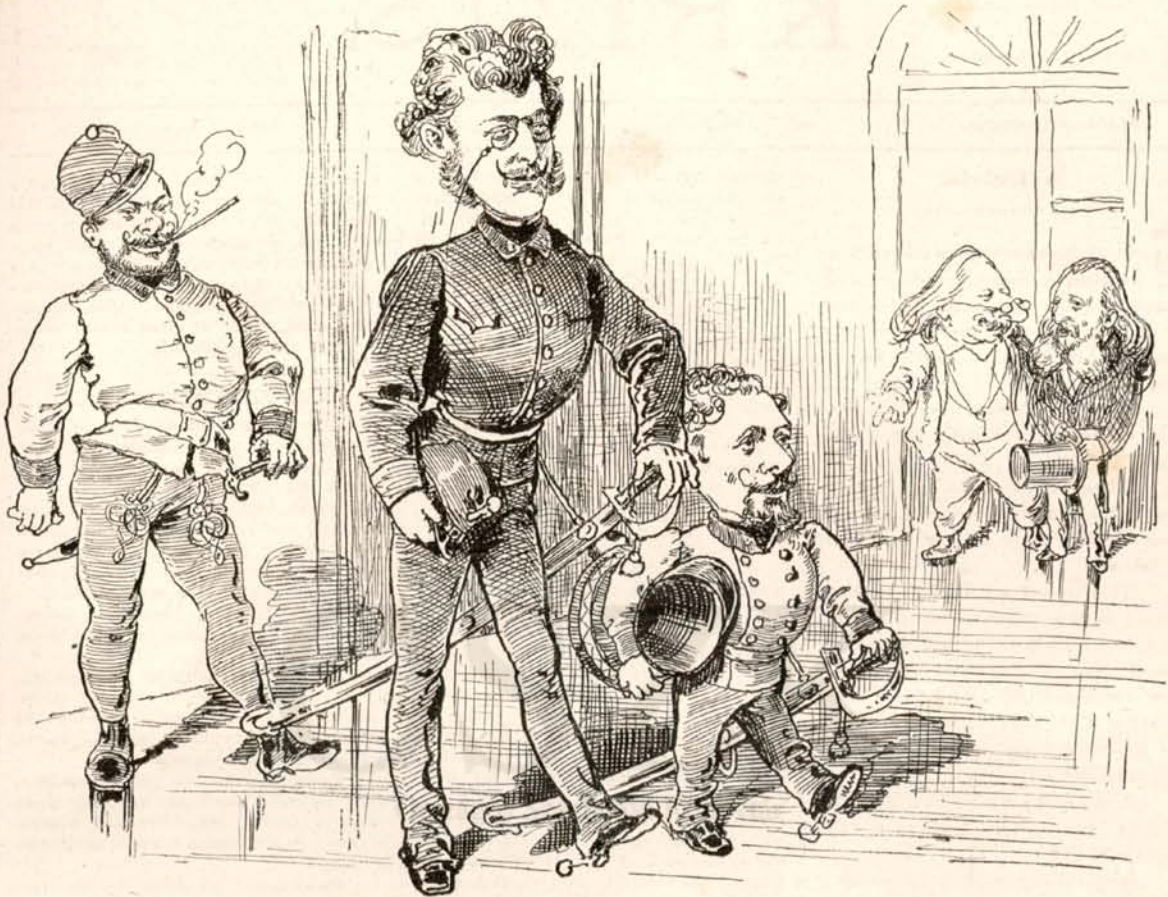
Ha Somogy, mikor a vád-alá-helyezéssel szerepelt,
bakot lött: Budapest meg, elfogadván a somogyi vég-
zést — búsbakot.

Szegény Ráth Károlyra ráfogta valaki, hogy a
bosnyákokat azért gyűlöli, mert fezet viselnek, nem szal-
makalapot. Legjobb forrásból merített értesülésünk szerint
fel vagyunk jogosítva e hírt alaptalannak nyilvánítani.
Nem azért gyűlöli, hogy nem viselnek szalmakalapot —
hanem azért, hogy nem hordanak szalmafezet.

- Mért pártolja Rákossy Andrásy politikáját?
- Hiszen, ha rajta állna, egész Magyarországot
bekebelezné.
- Boszniába?
- Ha nem is oda, legalább abba a »kis herczeg-
ovinába.

Sajtóhibák. A »Honban«, ó szörnyűség! . . .
ilyeneket kellett olvasnunk: »A Budapest képviselőtestü-
lete által hozott vad végzés.« Magától értetődik, hogy
a »vad« szó helyett »vád« olvasandó. Egy másik lapban
meg pláne ez áll: »Budapest mit fádaskodik?«
Természetesen »vádaskodik« a helyes.

- A HÁBORUBA.

Messze ragyog fel az újonnan sámfára-feszített
Bakkancs; s jól puczovált kard vígan csörtet a járdán,
S lépnek a ház folyosóibul át a terembe kaczerán,
Új bodorokkal, gombbal s jól bekötött Ciceróval.

Apró hírek.

‡ **Németalföld királya**, egy fiatal hercegkisasszonyt jegyezve el magának, a következő számtani érvekkel igazolja e lépését: »Ma, 60 éves koromban, csakugyan három annyi idős vagyok mint 20 éves arám. Husz év mulva azonban, amikor én 80 s a feleségem 40 évet fog számlálni, már csak két annyi idős leszek mint ő. S ha elég soká élünk, egy szép napon egykorásuk l szünek.«

* * *

© **Ithakából** heurékási Schliemann ismét érdekes dolgot fedezett föl. Megtalálta ugyanis egy

darabját annak a viaszknak, amellyel Odysseus a szirének csábos éneklése elől bedugta a fülét, néhány szerelmi levéllel együtt, melyet Kalypso az isteni tőrőnek irt.

* * *

□ **A mostani pápa** Leo és új titkárja Nina közötti meghitt viszony leonina szövetségre vezethet.

Távirat.

Bosznia, oct. 18. Ma várjuk ide a két új hadtestet, hogy az itt működő két hadtestet haza kísérje.

Felelős szerkesztő:
KRIZA KRIZOSZTÓM.
 Kiadó: Hildegh Lázár.
 Nyomatik:
 Válsáhy gyorssajtón.

KRIZIS.

Előfizetési díj:
 egész évre . . . 1 tárcza
 fél évre . . . 2 " "
 negyed évre . . . 3 " "
 Megjelen: negyednaponként
 mint a váltóláz.

Mutatószám.

Kritikus közlöny.

1878. Kr(izis) sz. u.

A krizis.

— Kombinalionalis tünődés. —

GHYZY Kálmán tegnap délben Bécsbe utazott. Nem alkotmányos uton, hanem vasuton. Igaz, hogy ebben csak az irányadó mozdonyvezető akaratának engedett, de hiába, e mozdonyvezető nem a Tiszavidéki vasút közege!!

Tiszma ma délben utazik Bécsbe, hogy holnap reggel Bécsből Pestre utazhassék!

Ellenben Szlávyról úgy értesülünk, hogy már tegnapelőtt reggel ment Bécsbe, hogy tegnap este ismét itt lehessen!!

Tény tehát, hogy Szlávy megelőzte Tiszát, mert a megelőző napon utazott föl és le. Ily. megelőzmények következménye csak az lehet, hogy Tiszá Szlávyra következik. Más szavakkal: hogy Szlávyra Tiszá következik!! Ebből pedig kivüláglik, hogy Szlávy Tiszára nem következhetik!!!

A Szlávykabinet ennél fogva számitás alá sem eshetik!!!!

Annál bizonyosabb, hogy Sennyey és Széll egyszerre voltak Bécsben.

Széll lemondott tárczájáról, ellenben megbízhatóan értesülünk, hogy Sennyey ilyesmit nem tett, sőt nem is tehetett.

Ha Sennyey le nem mondott, tehát miniszter!!!!

Ime a helyzet signarutája. Az olvasórsz bizzuk, hogy okuljon belőle.

Külföldi krizis-szemle.

Budapest, okt. 15.

A keleti krizis javában foly. A lázok krizise Batum környékén csillapulni kezd, miután Oroszország löpor helyett kinallal kezdi az ágyukat töltetni. Az egyiptomi pénzügyi krizis ellenben örvendetesen növekszik minden Ibrahimezés-Ábrahámozás daczára s a világkereskedelem útere, a Szezi csatorna, igen frequens. A vatikáni krizis elérte tetőpontját, úgy hogy már ma a vatikán a patikán alapul. A porosz socialdemokraták krizise a kúttá válik s így a kúttba fog fullni. Az afgán krizis afganistán-ugyae tisztességes nyavalyává fogja magát

kinőni, mert már most is mindkét beteg sír, t. i. Sir Ali: sír, sir Neville Chamberlain is sír. A bosnyák krizis meg van gyógyítva vaspilulával és push-kaporról. A talián krizis, mely a »jus talionis« hibás kiejtésén (jus talianis) alapul, az operaházban fog eldőlni, ha egyszer Wagner Rikárd »Trisztán és Izolda« operáját olaszra fordítják »Triesztán et Isonzo« név alatt, mert ezt az olasz publikum bizonyosan kifütyüli. Leghevesebb kriziseinknek ez a jelen állapot. Hogy minél rosszabbra forduljon, minden krizibizi kedvelő inyenéz csak őszintén óhajthatja.

Krizis-levelek.

Bécs, okt. 13.

A krizis folyton nő. Talán ezért olyan udvariasak íranta a kormánykörök, hogy ki nem utasítják Cislajtánia területéről. Hjah, ha férfi volna!.. Mint hallom, a külügyéri palota portásának hosszú rokkjáról tegnap egy gomb szakadt le. Ily szakadások színhelye a külügyérségi palota! Ab uno disce omnes!

Tegnap délben a Grand Hôtel udvarán, hol most Ignatieff tábornok lakik, a szél valami fehér czédulát kergetett. Rendőrt hívtattak, ki a czédulát elfogta, s ime, a fehér lapra a szó volt írva nagy koromfekete betűkkel: »Hier.« Rög-tön nyomozni kezdtek a rejtélyes oklevél forrását és kiderült, hogy az csakugyan egy »kabinet« ajtajáról szakadt le és úgy jutott a szél szarnyaira. Ime a kabinet felől ily »Hier«-ek szállongnak Bécs legmagasabb rétegeiben!

Serajevo, okt. 5.

A fővezérségben kiütött krizis immár elodázhatatlanná vált. Philippovic tbszer-nagy ugyanis elhatározta, hogy vissza nem lép, sőt hogy ez soha esze ágában sem volt. Az aztán a krizisek krizise, mikor a krizis sehogy sem akar kiútni. Hasonlóképen gondolkozik Jovanovic tbszer-nagy Mostarban. E hasonlóság akkora, hogy már csaknem meghasonlóságnak mondhatni. Különben — két tagadás: egy állítás. Ha tehát kettő tagadja a krizist, akkor a krizis megvan. Quod erat demonstrandum!

Simla, szept. 15.

Az alkirály ma fogadta Senkikhánt, az afgán emir által nem küldött követet. E czélből opiumot pipált, mely annyira fölgerjeszté képzeletét, hogy Senki-khánt világosan maga előtt látta, pedig az nem is létezik. A krizis Senkikhán szerint abból áll, hogy Sir Ali azt akarja, miszerint az angolok nevezék őt

ki orosz czárrá Kabulban, míg ellenben az alkirály erővel angol királynővé akarja tenni. Sir Ali ez utóbbira csak úgy vállalkoznék, ha megengedték neki, hogy mohamedán létere mint nő fátyolt visel-hessen. Az ellen meg, hogy az angol királynő »fátyolt vegyen«, egész Anglia tiltakoznék. Ennyi az egész krizis, melyben igen sok a hypokrizis.

Táv-sürgönyök.

Érsekujvár, okt. 13. Tiszma Kálmán most utazik keresztül Bécsbe. Állomá-zás közben császárszemlyét evett; úgy látszik tehát, hogy ma rá d.

Szobb, okt. 13. Épen most utazott keresztül Széll Kálmán, Bécs felől Budapest felé. Ugy látszik, már nincs tárczája, mert egyenesen a mellényzsebéből fizetett.

Vác, okt. 13. Ghyecz Kálmán most utazott át Bécs felé. Pápaszemre homlokára tolva. Világos tehát, hogy jó kilátása nem lehetett.

Esztergom-Nána, okt. 13. Most utazott át állomásunkon, Bécsből jövet, Szlávy József. Első osztályu kocsiban ült s aludt. Tehát ugy látszik, már megkezdte miniszteri tevékenységét.

Pozsony, okt. 13. B. Wenckheim Béla az imént utazik át Bécs felé. Épen szivarra gyujt, mely Kubának látszik. Nyilván Kubát akarja ajánlani miniszter-előnek.

Palota, okt. 13. Bittó István most haladt el előttünk Budapest felé. Bécsből jó s utitársától épen egy cigaretté papírost kért. Nyilván ő lett pénzügyminiszter és már utközben megkötötte első papiros kölcsönét, a dohány monopoliium alapján.

NYILT TÉR.

Azon ur, ki tegnap délelőtt a bécsi-utcában egy miniszteri tárczát elvesztett, átvetheti azt Budán, vár, 10-szám, a portásnál.

Kerestének új emberek, miniszteri karszékek betöltésére. Bizonyítványok oda intézendő, a hol elfogadtatnak.

Pénz! pénz! pénz! Minden ösz-szegig. Mindenkinek, csak miniszternek nem, mert a miniszter csak mehet, ellenben mindenki jöhet.

Kabinet, kiadandó, nyolcz fauteuil butorz t. Szép kilátás az elbocsáttásra. Kivánatra teljes pensió is.

S z i n h á z.

Nemzeti színház. »A miniszter előszobájában«, szomorujáték.

Népszínház. »A vén miniszter és fia a fogalmazóság«, népszemlé.

Deutsches Theater. »Krisen«, Lustspiel von Bauernfeld.

REGGEL.

— Jaj, azt álmodtam hogy én vagyok az Ausztria és senki sem akar a kabinétembe lépni! . . .

(Nb. Ennek a képnek az eredetije 8 évvel ezelőtt jelent meg a „Borsszem Jankó”-ban. De mert most megint talál a különösen azért, mert osztrák és magyar lapok bécsi éleznék híreztelgetik, reklamájuk a magunkét. Szerk.)

Börzeviczy W. M. élczei.

Nem értem, hogy ezek az osztrák miniszterek, az epidemikus deficit tárgyalása közben mindig *trans-actioról* beszélnek. Mért nem *cis-actioról*? (*Fein gondolat! Látszik, hogy soká pihentem.*)

Azt beszélék, hogy képviselői székem ingadozik. Non datur! Ez csak miniszteri széken szokott megenni. És miniszter még nem vagyok. (*Móricz, hol kell itt nevetni? B. J.*)

Az a Gambeta azt mondja, hogy ő nagyon szívesen veszi, ha őt a köztársaság *»commis voyageur«*-jének hívják. De még inkább szeretne *»chef«* lenni.

Mi az a megválasztatás? Megkérdezem a választót: mi a véleménye, föltéve hogy az enyém.

S mi az a választó? Gyámság alatt álló gyámoltalan gyám. (*Elég lesz már, Móricz! B. J.*)

— Egy kis önképzőköri bölcsesség. —

Ifjuságunk reggje, szellemi életünk hajnalán derengve, hasonló a már-már delelő naphoz, de a mely még világosságot maga körül nem terjeszt.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

— Csütörtökön. —

Ellenállhatatlan
Közügyek

A
Faltővében.

— A „M. O. és N. Világ“ papiros-kosarából. —

Betyár és zsákmány.

Sűrűn lombos szép erdőben,
Villámmal vegyes esőben,
Egy ur vágat díszes kocsin —
Lombok törnek a fák ágin.

»Kocsis hajts jobban e völgyben!
Mezőre föl! kerék zöttyen.
Hidján a pataknak, szélkép!
Ott a vészes ut, csak ott még!

Ha azon át terem gyorsan,
Rengetegnek mélyén tul van.
— Pénz és élet tartalommal,
Észrevétlen suhanj mint hal!

Kis hid mellett rég meredten
Áll, vár a betyár — berekben.
Szögzi a fegyvert s az a czél
Kocsis bakója — dönté vér.

Prüszköl, tombol, állva a ló,
Haj! éri urát is golyó.
»Kincse estem! — dörg a betyár —
S arany az ár — be gazdag ár!

De — tekint és látja vérben,
Ifjan, öccsét, a partszélben.
»Testvér! ha ha! te vagy? Óh Ég!
S ön szívébe szúrja törét.

V. F.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

„Torpedo.“ (*Bks mgy.*) Még egyszer, s reméljük utoljára: a B. L. szerkesztő urnak akár magán akár nyilvános kifakadása személynünk s lapunk ellen »nem ér föl megvetésünk magasára.« Azt az urat is az bántja, hogy nem viselheti el a hálát, a mellyel tartozik. Törpe lelkek ismertető jele. — *Csmpts Tres.* Igen jó. Máskor is szívesen veszszük. — *G. Slym.* Kényszeredett. Majd igyekezzünk nyélbe sütni. — *Ór. Lykurgus.* Primus inter pares. Már a jelen számban is közöltük volna, ha a homoktengertől, mely rá van szórva, hozzá férhetnének. Egy hét mulva tán lesurlódik róla. — *Nauticus.* Jeles mint rendesen. — *V. A. (Dbrczn.)* Mint jól sejté, az a »csodabogár« hetek óta hevert kiszedett állapotban s hézagpótlónak került a lapba. Ön a ki ösmeri a hasáb-gazdaság titkait, érteni fogja; kérjük, hogy bocsássa is meg. A »Debr. Ellenőr« az ön keze alatt kétségkívül minden tekintetben magas színvonalra fog emelkedni. Üdvözet! — *Homo novus.* A minapítól a hosszúság riasztott el. Az újabbakat rövidebbre kérjük fogni. A rövidség nem zárja ki az elmésséget. — *S. F. (Uje.)* A dinczreglemá most, ebben a félbékés állapotban, csak megengedi a panganét után a kalamusnak sürűbb megperczegtetését. Elvárjuk. — *Kiló Méter.* A küldemény apróságait megrajzoltatjuk. A nagyobb czikkeknek csak a nevét fogjuk itt; kifragjuk majd új s a mint reméljük, mulatságos alakká. — *H. L. (Smg.)* Henszlmann gondjaira bízott. — *Gmbst.* Az egyik beválik. Jó volna az a másik is, de — ezt már Mokány Bertalan ur sem merné megreszkérozni. Pedig könnyű keze van. — *Antonius.* Az elsőt már több ízben használták föl az élczlapok. A többi gyenge. — „Egy székely.“ (*Klsor.*) A »fibrovasalis rendszer« magyarázata csakugyan nem dicsékedik valami ritka szabatosággal, már ami a nyelvet illeti. Hogy különben alapos, e mellett az bizonyít, hogy, mint minden során meglátszik, németből fordult magyarra. De hát azért — canitz tota mater! — lehet valaki jó botanikus; valamint hogy így is áll a dolog.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.